

Pojašnjenje o primjeni propisa Antidampinške i kompenzacijske carine

Sadržaj:

1. Područje primjene	3
2. Zakonska osnova	3
2.1 Carinsko zakonodavstvo.....	3
2.2 Propisi iz područje zajedničke trgovinske politike.....	3
2.3 TARIC	4
3. Obrazloženje pojedinih pojmova	4
3.1 Dampinški uvoz	4
3.2 Uobičajena vrijednost i izvozna cijena	5
3.3 Dampinška marža.....	5
3.4 Utvrđivanje štete.....	5
3.5 Subvencionirani uvoz	6
3.6 Izračun iznosa subvencije.....	6
3.7 Utvrđivanje štete.....	6
4. Osnovne faze postupka	7
4.1 Pokretanje postupka.....	7
4.2 Ispitni postupak	8
4.3 Privremene mjere	9
4.4 Konačne mjere	9
4.4.1 <i>Utvrđivanje konačne antidampinške carine</i>	9
4.4.2 <i>Retroaktivna primjena</i>	10
4.4.3 <i>Trajanje mjere</i>	10
4.4.4 <i>Objava mjera</i>	10
4.4.5 <i>Primjena mjera</i>	10
5. Dodatne faze u postupku	11
5.1 Obustava postupka.....	11
5.2 Obustava primjene mjere.....	11
5.3 Registriranje uvoza.....	12
5.4 Revizija mjera.....	12
5.4.1 <i>Revizija zbog isteka važenja (engl. expire review)</i>	12
5.4.2 <i>Prijevremena revizija (engl. interim review)</i>	13
5.4.3 <i>Revizija zbog novog izvoznika (engl. newcomer review)</i>	13
5.4.4 <i>Apsorpcija</i>	13

6. Antidampinške stope	14
6.1 Primjena dodatnih oznaka	14
6.2 Račun s preuzetom obvezom	14
6.3 Račun s potpisanom izjavom	15
7. Izbjegavanje mjera (engl. circumvention).....	16
7.1 Ispitni postupak	16
7.2 Zemlja isporuke	16
7.3 Donošenje mjere	17

1. PODRUČJE PRIMJENE

Antidampinške i kompenzacijske mjere predstavljaju jedan od osnovnih mehanizama trgovinske politike Europske unije. Donose se u cilju zaštite tržišta Unije i domaćih proizvođača od dampinškog ili subvencioniranog uvoza robe iz trećih zemalja. Izuzetno su brojne, primjenjuju se kao dodatno davanje uz redovnu carinu, čak i u slučaju primjene preferencijalnih mjera, a uglavnom su značajno više od redovnih carine, često reda veličine od i više 50%.

Stoga ova pojašnjenja donose obrazloženja zakonskih odredbi vezanih uz antidampinške i kompenzacijske carinama, s posebnim naglaskom na definicije pojmova, proces donošenja antidampinških i kompenzacijskih mjera te načine praćenja i primjene istih.

2. ZAKONSKA OSNOVA

2.1 Carinsko zakonodavstvo

Sljedeći carinski propisi uređuju pravila postupanja koja se primjenjuju pri uvozu robe iz trećih zemalja, uključujući i robe na koju se primjenjuju antidampinške i kompenzacijske mjere:

- Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269/10.10.2013., u daljnjem tekstu: CZU) i sve njene izmjene i dopune;
- Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL L 343/29.12.2015., u daljnjem tekstu: DUCZU) i sve njene izmjene i dopune;
- Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije (SL L 343/29.12.2015., u daljnjem tekstu: PUCZU) i sve njene izmjene i dopune;
- Zakona o provedbi carinskog zakonodavstva Europske unije („Narodne novine“ br. 40/16).

2.2 Propisi iz područje zajedničke trgovinske politike

Detaljna pravila vezano uz dampinški i subvencionirani uvoz utvrđena na razini Svjetske trgovinske organizacije (WTO), konkretno člankom VI Općeg sporazuma o carinama i trgovini („General Agreement on Tariff and Trade, GATT iz 1994.) i Sporazumom o subvencijama i kompenzacijskim mjerama. Ta se pravila posebice odnose na izračunavanje dampainga, postupke za pokretanje i vođenje ispitnog postupka, uključujući uspostavu i postupanje s činjenicama, uvođenje privremenih mjera, uvođenje i naplatu konačnih antidampinških carina, trajanje i reviziju antidampinških mjera i javnu objavu podataka u vezi antidampinških ispitnih postupaka.

Odredbe dva prethodno navedena sporazuma su na odgovarajući način prenesena u temeljne propise Unije kojima je regulirana zaštita od dampinškog i subvencioniranog uvoza, a to su:

- Uredba (EU) Europskog parlamenta i Vijeća 2016/1036 o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (u daljnjem tekstu: Uredba 2016/1036),

- Uredba Vijeća (EU) Europskog parlamenta i Vijeća 2016/1037 o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (u daljnjem tekstu: Uredba 2016/1037).

Osim zajedničkih pravila iz Sporazuma, ove dvije uredbe sadrže i odredbe o izbjegavanju antidampinških mjera koji Sporazum ne sadrži, na primjer, vezano uz jednostavno sastavljanje roba u Uniji ili trećoj zemlji, a kojima je glavni cilj izbjegavanje antidampinških mjera.

Nadalje, na temelju prethodno navedenih temeljnih uredbi donesen je cijeli niz pojedinačnih uredbi kojima se uvode konkretne antidampinške, odnosno kompenzacijske mjere za pojedine robe. Te uredbe u pravilu utvrđuju vrstu robe (razvrstavanje i opis robe) na koju se mjera primjenjuje, podrijetlo na koje se mjera primjenjuje, određene specifičnosti u pogledu visine i načina obračuna antidampinških i kompenzacijskih carina, uvjete za primjenu izuzeća od plaćanja istih itd.

2.3 TARIC

Informacije o cijelom tijeku antidampinškog postupka i mjerama na snazi mogu se naći u TARIC-u koji je dostupan putem intranet stranice Carinske uprave na adresi:

<https://taric.carina.hr/index.do>

ili na stranicama koje uređuje Europska komisija na adresi:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/taric/taric_consultation.jsp

Sljedom toga, u TARIC-u se može naći sljedeće:

- informacija o pokretanju postupka (mjera 561),
- obveza registracije (evidentiranja) uvoza (mjera 564),
- privremena antidampinška carina (mjera 551),
- privremena kompenzacijska carina (mjera 553),
- antidampinška ili kompenzacijska carina (pending collection) (mjera 555),
- konačna antidampinška carina (mjera 552),
- konačna kompenzacijska carina (mjera 554),
- informacija da je antidampinška mjera suspendirana (mjera 562),
- informacija da je u tijeku revizija antidampinške mjere (mjera 565),
- informacija o statističkom praćenju za potrebe antidampinških mjera (mjera 566),
- informacija o provođenju nadzora za potrebe antidampinških mjera (mjera 570).

3. OBRAZLOŽENJE POJEDINIH POJMOVA

3.1 Dampinški uvoz

Sukladno Uredbi Vijeća 2016/1036, antidampinška carina može se primijeniti na svaki proizvod po dampinškim cijenama, čije puštanje u slobodan promet u Uniji nanosi štetu.

Za te potrebe:

- smatra se da proizvod ima dampinšku cijenu ako njegova izvozna cijena u Uniju iznosi manje od usporedive cijene („uobičajene vrijednosti“) za istovjetan proizvod određene u zemlji izvoznici u uobičajenom tijeku trgovine,
- zemlja izvoznica je uobičajeno zemlja podrijetla, ali to može biti i neka zemlja posrednica osim ako se kroz tu zemlju proizvodi samo provoze, odnosno ako se ne proizvode u toj zemlji ili za njih ne postoji usporediva cijena u toj zemlji,
- „istovjetan proizvod“ znači proizvod koji je identičan ili sličan u svim pogledima proizvodu koji se razmatra ili, ako nema takvog proizvoda, drugi proizvod čija su obilježja vrlo slična proizvodu koji se razmatra.

3.2 Uobičajena vrijednost i izvozna cijena

„Uobičajena vrijednost“ obično se temelji na cijenama koje su nezavisni kupci platili ili plaćaju, u uobičajenom tijeku trgovine, u zemlji izvoznici. Pri utvrđivanju „uobičajene vrijednosti“ treba voditi računa o definiciji povezanih stranaka iz članka 127. PUCZU.

Izvozna cijena je stvarno plaćena cijena ili plativa cijena za proizvod koji se prodaje radi izvoza iz zemlje izvoznice u Uniju.

3.3 Dampinška marža

Dampinška marža je iznos za koji uobičajena vrijednost premašuje izvoznu cijenu. Pri tome se postojanje dampinških marži uobičajeno se utvrđuje:

- usporedbom ponderirane prosječne uobičajene vrijednosti i ponderiranog prosjeka cijena svih izvoznih transakcija u Uniji, ili
- usporedbom pojedinačnih uobičajenih vrijednosti i pojedinačnih izvoznih cijena u Uniju za svaku pojedinu transakciju.

3.4 Utvrđivanje štete

Način utvrđivanja štete koju dampinški uvoz uzrokuje na zajedničkom tržištu Unije propisan je člankom 3. Uredbe 2016/1036.

Pod pojmom „šteta“ podrazumijeva se materijalna šteta prouzročena industriji Unije, prijetnja materijalne štete industriji Unije ili materijalno zaostajanje u razvoju industrije Unije.

Šteta se utvrđuje na temelju pozitivnih dokaza i obuhvaća objektivno ispitivanje:

- obujma dampinškog uvoza i učinka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije,
- učinak dampinškog uvoza na industriju Unije.

S obzirom na obujam dampinškog uvoza, razmatra se je li došlo do značajnog porasta dampinškog uvoza, u apsolutnom iznosu ili relativno u odnosu na proizvodnju ili potrošnju u Uniji. U vezi s učinkom dampinškog uvoza na cijene, razmatra se je li dampinškim uvozom došlo do značajnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda industrije Unije, odnosno je li takav uvoz na drugi način u velikoj mjeri utjecao na sniženje cijene ili je spriječio rast cijene do kojega bi u suprotnom došlo.

Za te potrebe, pod pojmom „industrija Unije” podrazumijevaju se proizvođači Unije koji u cjelini proizvode istovjetne proizvode ili čija ukupna proizvodnja tih proizvoda predstavlja većinski dio ukupne proizvodnje Unije.

3.5 Subvencionirani uvoz

Sukladno Uredbi 2016/1036, kompenzacijska carina može se uvesti kako bi se kompenzirala odobrena subvencija, izravno ili neizravno, za proizvodnju, preradu, izvoz ili prijevoz bilo kojeg proizvoda čije puštanje u slobodan promet u Uniji uzrokuje štetu.

Za te potrebe:

- smatra se da je proizvod subvencioniran ako koristi subvenciju, neovisno je li ista dodijeljena u zemlje podrijetla ili u tranzitnoj zemlji iz koje se proizvod uvezi u Uniju,
- „istovjetan proizvod” znači proizvod koji je identičan ili sličan u svim pogledima proizvodu koji se razmatra ili, ako nema takvog proizvoda, drugi proizvod čija su obilježja vrlo slična proizvodu koji se razmatra

Smatra se da subvencija postoji ako:

- postoji financijski doprinos vlade zemlje podrijetla ili izvoza
- postoji bilo koji oblik potpore prihodu ili cijeni u smislu članka XVI. GATT-a iz 1994
- time se ostvaruje korist.

3.6 Izračun iznosa subvencije

Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunava se na temelju koristi za primatelja čije je postojanje utvrđeno tijekom razdoblja subvencioniranja iz ispitnog postupka. To je razdoblje u pravilu najbliža računovodstvena godina korisnika, ali može biti i neko drugo razdoblje, najmanje šest mjeseci prije pokretanja ispitnog postupka, za koje su na raspolaganju pouzdani financijski i drugi relevantni podaci.

3.7 Utvrđivanje štete

Način utvrđivanja štete koju subvencionirani uvoz uzrokuje na zajedničkom tržištu Unije propisan je člankom 8. Uredbe 2016/1037.

Pod pojmom „šteta” podrazumijeva se materijalna šteta industriji Unije, prijetnja materijalnom štetom industriji Unije ili materijalno zaostajanje u razvoju industrije.

Utvrđivanje štete temelji se na valjanim dokazima i uključuje objektivno ispitivanje:

- obujma subvencioniranog uvoza i učinka subvencioniranog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije,
- učinak subvencioniranog uvoza na industriju Unije.

S obzirom na obujam subvencioniranog uvoza, razmatra se je li došlo do značajnog rasta subvencioniranog uvoza, bilo u apsolutnom iznosu ili relativno u odnosu na proizvodnju ili potrošnju u Uniji. U pogledu učinka subvencioniranog uvoza na cijene, razmatra se je li subvencionirani uvoz značajnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda industrije Unije, odnosno je li takav uvoz na drugi način u velikoj mjeri utjecao na sniženje cijene ili je spriječio rast cijene do kojega bi u suprotnom došlo.

Za te potrebe, pod pojmom „industrija Unije” podrazumijevaju se proizvođači Unije koji u cjelini proizvode istovjetne proizvode ili čija ukupna proizvodnja tih proizvoda predstavlja većinski dio ukupne proizvodnje Unije.

4. OSNOVNE FAZE POSTUPKA

Postupak donošenja antidampinških i kompenzacijskih mjera je identičan i odvija se u četiri osnovne faze: pokretanje postupka, ispitni postupak, privremene mjere i konačne mjere.

Obzirom da su antidampinške mjere značajno brojnije od kompenzacijskih, postupak je u nastavku obrazložen kroz Uredbu 2016/1036, uz spominjanje značajnijih razlika ako postoje. Također, kada se u daljnjem tekstu spominju antidampinške mjere, antidampinška carina ili slično, iste se odredbe odnose, ako nije drugačije navedeno, i na kompenzacijske mjere.

4.1 Pokretanje postupka

Sukladno članku 5. Uredbe 2016/1036, ispitni postupak radi utvrđivanja postojanja, stupnja i učinka navodnog dampainga pokreće se na temelju pisane pritužbe fizičke ili pravne osobe ili udruženja koje nema pravnu osobnost, a koje djeluje u ime industrije Unije. Pritužbe također mogu zajednički podnijeti industrija Unije, ili sve fizičke ili pravne osobe ili sva udruženja koja nemaju pravnu osobnost, a koji djeluju u njezino ime, te sindikati ili ih sindikati mogu poduprijeti.

Pritužba se može podnijeti Komisiji ili državni članici koja ga dostavlja Komisiji.

Također, zemlje članice su dužne, u slučaju jasnih pokazatelja koji ukazuju na postojanje dampinškog uvoza i štete koja je njime prouzrokovana EU industriji, o tome odmah izvijestiti Komisiju, čak i u nedostatku bilo kakve prijave.

Pritužba mora sadržavati dostatne dokaze o postojanju dampainga, šteti i uzročno-posljedičnoj vezi između navodnog dampinškog uvoza i navodne štete. Pritužba mora sadržavati sljedeće podatke koji su raspoloživi podnositelju pritužbe:

- naziv podnositelja pritužbe, podatke o opsegu i vrijednosti proizvodnje istovjetnih proizvoda od strane podnositelja. Ako se prijava podnesi u ime industrije Unije, ona treba sadržavati popis svih poznatih proizvođača takve robe u Uniji te, ako je to moguće, podatke o opsegu i vrijednosti proizvodnje istovjetnih proizvoda od strane tih proizvođača,
- detaljan opis navodnog dampinškog uvoza, podatke o zemlji/zemljama podrijetla i/ili izvoza, nazive svih poznatih izvoznika ili stranih proizvođača te popis poznatih uvoznika te robe,
- podatke o cijenama po kojima se dotični proizvod prodaje za potrošnju na domaćem tržištu u zemlji/zemljama podrijetla (ili ako je to primjenjivo, podatke o cijenama po kojoj se taj proizvod prodaje za izvoz iz zemlje podrijetla u treću zemlju) i podatke o izvoznim cijenama, odnosno, ako je to primjenjivo, o cijenama po kojima se proizvod prvi put preprodaje nepovezanim kupcu u Uniji,
- promjenama obujma navodnog dampinškog uvoza, učinak tih uvoza na cijene istovjetnog proizvoda na tržištu Unije i učinak uvoza na industriju Unije, u skladu s relevantnim čimbenicima i pokazateljima koji se odnose na stanje industrije Unije

Komisija u okviru svojih mogućnosti razmatra točnost i primjerenost podnesenih dokaza, a u svrhu procijene njihove dostatnosti i opravdanosti za pokretanje ispitnog postupka.

Komisija neće pokrenuti ispitni postupak u sljedećim slučajevima:

- ako na proizvođače Unije koji podržavaju zahtjev otpada manje od 25 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda u Uniji,
- ako zaključi da ne postoje dostatni dokazi bilo o postojanju dampinškog uvoza, bilo o šteti koja je njima uzrokovana,
- postupak neće biti pokrenut protiv zemalja čiji je udio na tržištu Unije manji od 1 %, osim ako na te zemlje zajedno otpada 3 % ili više potrošnje u Uniji

Suprotno, Komisija će pokrenuti ispitni postupak ako se utvrdi da su zahtjev podnijeli proizvođači Unije, odnosno da se podnosi u njihovo ime. Smatra se da je zahtjev podnijela industrija Unije ili da je podnesen u njezino ime ako ga podupiru oni proizvođači Unije čija ukupna proizvodnja čini više od 50 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda u Uniji.

Ako je očito da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje postupka, Komisija će započeti postupak u roku od 45 dana od dana podnošenja pritužbe. Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka objavljuje se u Službenom listu Europske unije, Serija C, i sadrži:

- najavu pokretanja ispitnog postupka,
- dotični proizvod i zemlje na koje se postupak odnosi,
- sažetak primljenih podataka,
- sve relevantne podatke treba dostaviti Komisiji,
- rokove u kojima se zainteresirane stranke mogu dostaviti svoja stajališta ili zatražiti da ih Komisija sasluša.

Pokretanje ispitnog postupka se, osim u Službenom listu, objavljuje i putem TARIC-a, kao

- mjera 561 – Informacija o pokretanju antidampinškog ili kompenzacijskog postupka.

Činjenica da je antidampinški postupak pokrenut i da traje ne utječe na carinski postupak pa zbog njega nema nikakvih specifičnosti u postupanju. Međutim, o toj informaciji svakako trebaju voditi računa gospodarski subjekti koji uvoze ili namjeravaju uvoziti dotične proizvode podrijetlom iz zemlje/zemalja obuhvaćenih antidampinškim postupkom.

4.2 Ispitni postupak

Sukladno članku 11. Uredbe 2016/1036, a nakon pokretanja postupka, Komisija u suradnji s državama članicama započinje ispitni postupak na razini Unije. Ispitni postupak istovremeno obuhvaća i utvrđivanje postojanja dampinškog uvoza i štete koja je njime uzrokovana te se oba elementa ispituju istodobno.

Zainteresiranim stranama se dostavlja upitnik, s rokom od najmanje 30 dana za odgovor. Rok za izvoznike računa se od datuma primitka upitnika, a koji se u tu svrhu smatra primljenim jedan tjedan od dana kada je poslan stranci koja odgovara ili je prosljeđen odgovarajućem diplomatskom predstavniku zemlje podrijetla i/ili izvoza. Rok od 30 dana može biti u određenim okolnostima i produljen.

Tijekom ispitnog postupka saslušavaju se sve zainteresirane strane koje su takav zahtjev u propisanom roku pismeno uputile Komisiji. Ako to smatra opravdanim, Komisija može organizirati i zajednički sastanak suprotstavljenih strana.

Ako je to moguće, antidampinšku istragu treba okončati u roku od godinu dana, ali u svakom slučaju ista mora biti završena u roku od 14 mjeseci od pokretanja postupka (u slučaju antisubvencijskog ispitnog postupka, maksimalni rok je 13 mjeseci).

4.3 Privremene mjere

U skladu s člankom 7. Uredbe 2016/1036, privremena antidampinška mjera može biti uvedena slijedom pokrenutog postupka i objavljene obavijesti, uz uvjet da je prethodno pozitivno utvrđen dumping kojim je nanesena šteta za industriju Unije te da je potrebno djelovanje radi zaštite interesa Unije kako bi se spriječila šteta. Može se uvesti najranije 60 dana i uobičajeno najkasnije 7 mjeseci od pokretanja postupka, ali u svakom slučaju najkasnije 8 mjeseci od pokretanja postupka (9 mjeseci u slučaju kompenzacijskih mjera).

Visina privremene antidampinške carine određuje se prema prethodno utvrđenoj antidampinškoj marži, ali uz propisane uvjete može biti utvrđena u nižem iznosu ako je isti dostatan kako bi se otklonila šteta za industriju Unije.

Privremena antidampinška mjera mora biti osigurana jamstvom, a puštanje dotičnih proizvoda u slobodni promet uvjetovano podnošenjem jamstva. To znači da se ovu carinu samo obračunava, ali se ne naplaćuje u trenutku puštanja u slobodni promet.

Privremena antidampinška mjera donosi se u pravilu na rok od 6 mjeseci koji može biti produžen za daljnja 3 mjeseca ili iznimno može odmah biti donesena na rok od 9 mjeseci (privremene kompenzacijske mjere uvode se na najduže razdoblje od 4 mjeseca).

Važno je napomenuti da u nekim slučajevima može biti preskočena privremena mjera, odnosno ispitni postupak može odmah rezultirati uvođenjem konačne mjere, bez da je prethodno bila uvedena privremena mjera, npr. ako se:

- ispitni postupak provodi zbog mogućeg izbjegavanje postojeće mjere, ili
- usporedno provodi i antidampinški i antisubvencijski ispitni postupak.

Sukladno članku 14. Uredbe 2016/1036, privremena antidampinška carina uvodi se putem uredbe koja se objavljuje u Službenom listu Europske unije, serija L, slijedom čega su uvedene mjere dostupne i putem TARIC-a, kao:

- mjera 551 – Privremena antidampinška carina,
- mjera 553 – Privremena kompenzacijska carina.

4.4 Konačne mjere

4.4.1 Utvrđivanje konačne antidampinške carine

Sukladno članku 9. Uredbe 2016/1036, ako konačno utvrđene činjenice pokaže postojanje dampainga i njime prouzročene štete, te ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi Unije, Komisija predlaže uvođenje konačne antidampinške carine. Ako je u predmetnom slučaju na snazi privremena antidampinška mjera, postupak za uvođenje konačne antidampinške carine mora biti pokrenut najmanje mjesec dana prije isteka važenja iste.

Visina antidampinške carine ne smije prelaziti utvrđenu dampinšku maržu, ali može biti utvrđena i u nižem iznosu ako je isti dostatan za uklanjanje štete za industriju Unije.

Visina konačne antidampinške carine utvrđuje se u odgovarajućem iznosu za svaki pojedini slučaj, osim na uvoze iz onih tvrtki koje su prihvatile preuzimanje obveza. Za proizvođače kojima je u ispitnom postupku odobren individualni pristup, antidampinška carina se utvrđuje na razini pojedinačnih proizvođača. Međutim, ako je to nepraktično, antidampinška carina se utvrđuje jedinstveno za svaku pojedinačnu zemlju podrijetla.

4.4.2 Retroaktivna primjena

Sukladno članku 10. Uredbe 2016/1036, privremene i konačne antidampinške carine se u pravilu primjenjuju se samo na proizvode koji se puštaju u slobodni promet od datuma stupanja na snagu relevantne uredbe, uz određena izuzeća:

- za robu koja je puštena u slobodni promet tijekom primjene privremene antidampinške carine, a konačno utvrđene činjenice pokazuju postojanje dampainga i štete, relevantnom konačnom antidampinškom uredbom se propisuje udio privremene carine koju treba konačno naplatiti, po sljedećem principu:
 - ako je konačna antidampinška carina viša od privremene pristojbe, razlika se ne ubire,
 - ako je konačna antidampinška carina niža od privremene, obračun se vrši ponovno u visini konačne,
- konačna antidampinška carina može se uvesti za proizvode koji su pušteni u slobodni promet najviše 90 dana prije datuma primjene privremenih mjera, ali ne prije početka ispitnog postupka, pod uvjetom da su ti uvozi evidentirani (registrirani),
- u slučaju kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza, može se uvesti konačna antidampinška carina za proizvode koji su pušteni u slobodni promet najviše 90 dana prije datuma primjene privremenih mjera, pod uvjetom da su ti uvozi evidentirani (registrirani).

4.4.3 Trajanje mjere

Sukladno članku 11. Uredbe 2016/1036, antidampinška mjera ostaje na snazi samo tijekom razdoblja koje je potrebno kako bi se suzbio dampaing koji nanosi štetu. U pravilu, konačna antidampinška mjera istječe pet godina od datuma uvođenja ili od datuma zadnje revizije. Ako je Komisija samoinicijativno ili na zahtjev podnesen od strane proizvođača Unije ili u njihovo ime pokrenula postupak revizije, konačna antidampinška mjera ostaje na snazi do završetka te revizije.

4.4.4 Objava mjera

Sukladno članku 14. Uredbe 2016/1036, konačna antidampinška carina uvodi se putem uredbe koja se objavljuje se u Službenom listu Europske unije, serija L, slijedom čega su mjere vidljive i putem TARIC-a kao:

- mjera 552 – Konačna antidampinška carina i
- mjera 554 – Konačna kompenzacijska carina.

4.4.5 Primjena mjera

Konačna antidampinška carina primjenjuje se pri puštanju predmetnih proizvoda u slobodni promet, a ubire se u obliku, prema stopama i drugim uvjetima utvrđenim u relevantnoj uredbi i neovisno od drugih carinskih davanja. Pri tome treba istaknuti istaknuti da ako se antidampinška i kompenzacijska carina primjenjuju istovremeno, tj. ako se uvedene obje, obje se i primjenjuju.

Također treba uzeti u obzir i retroaktivnu primjenu kako je to propisano člankom 10. Uredbe 2016/1036 (vidi točku 4.4.2 ovih Pojašnjenja). To znači da sve carinske deklaracije za puštanje robe u slobodni promet na kojima je primijenjena privremena antidampinška carina ili mjera

registracije moraju biti ponovno obrađene i završene nakon donošenja konačne antidampinške carine.

Sukladno članku 14.a. Uredbe 2016/1036, antidampinška carina može se, osim za puštanje u slobodni promet, uvesti i na sve proizvode koji su po dampinškim cijenama i u znatnim količinama unese na umjetan otok, nepokretnu ili plutajuću konstrukciju ili sve druge strukture u epikontinentalnom pojasu države članice ili u isključivom gospodarskom pojasu koji je na temelju UNCLOS-a proglasila država članica.

U tom je slučaju postupanje propisano Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2019/1131 od 2. srpnja 2019. o uspostavi carinskog instrumenta radi provedbe članka 14.a Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća i članka 24.a Uredbe (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća.

5. DODATNE FAZE U POSTUPKU

Osim osnovnih faza u postupku, pojedine mjere u svom životnom vijeku mogu imati i dodatne faze, npr. registraciju (evidentiranje) uvoza, postupak revizije, mogu biti suspendirane na određeno vrijeme ili mogu biti ukinute prije prethodno utvrđenog perioda važenja. Također, otpočeti antidampinški postupak može biti prekinut u bilo kojoj fazi i ne mora rezultirati uvođenjem mjera.

5.1 Obustava postupka

Slijedom članka 9. Uredbe 2016/1036, antidampinški postupak može biti obustavljen bez donošenja bilo koje mjere u sljedećim slučajevima:

- ako podnositelj povuče pritužbu, osim ako bi to bilo protivno interesima Unije,
- ako se pokaže da se mjere nepotrebne,
- ako je utvrđena dampinška marža, izražena kao postotak izvozne cijenu, niža od 2%,.

Obustava postupka donosi se uredbom ili odlukom koja se, sukladno članku 14. Uredbe 2016/1036, objavljuju se u Službenom listu Europske unije.

Ako je antidampinški postupak obustavljen, u TARIC-u više neće biti nikakvih informacija o antidampinškim mjerama.

5.2 Obustava primjene mjere

Sukladno članku 14. Uredbe 2106/1036, ako je to u interesu Unije, uvedene mjere mogu se obustaviti odlukom Komisije na razdoblje od devet mjeseci, a Komisija može produljiti tu obustavu na daljnje razdoblje do najviše jedne godine.

Mjere se mogu obustaviti samo ako su se promijenili uvjeti na tržištu na način da obustava ne bi ponovno dovela do štete i pod uvjetom da je industriji Unije pružena mogućnost iznošenja primjedaba i da su te primjedbe uzete u obzir. Ako razlog za obustavu više nije primjenjiv, mjere se mogu u svakom trenutku ponovno uvesti.

Odluka kojom se obustavlja primjena mjere objavljuju se u Službenom listu Europske unije, slijedom čega je vidljiva i u TARIC-u kao:

- mjera 562 – Suspenzija antidampinške ili kompenzacijske carine.

Tijekom trajanja obustave, antidampinška carina na predmetnu robu se ne primjenjuje.

5.3 Registriranje uvoza

Sukladno članku 14.5 Uredbe 2016/1036, nakon što je ispitni postupak pokrenut,

Komisija može naložiti carinskim tijelima poduzimanje odgovarajućih mjera evidentiranja (registriranja), kako bi se na te uvoze mogle retroaktivno primijeniti mjere kada budu konačno donesene. Registriranje može biti uvedeno na inicijativu Komisije ili ga može zatražiti industrija Unije uz navođenje dostatnih dokaza koji opravdavaju tu mjeru.

Obveza registriranja uvoza se uvodi uredbom Komisije koju se objavljuje u Službenom listu Europske unije, serija L. U uredbi se navodi svrha mjere i prema potrebi procijenjeni iznos mogućih budućih obveza. Ovu se mjeru primjenjuje u razdoblju od najviše devet mjeseci.

Osim u Službenom listu, registriranje uvoza je vidljivo i u TARIC-u kao.

- mjera 564 – Antidampinška ili kompenzacijska registracija.

Važno je naglasiti da postojanje ove mjere upućuje zainteresirane gospodarske subjekte na vjerojatnu retroaktivnu primjenu antidampinške carine i na robu koja je uvezena u periodu registracije, jednom kada bude donesena konačna mjera.

5.4 Revizija mjera

Sukladno članku 11. Uredbe 2016/1036, antidampinška mjera ostaje na snazi tijekom razdoblja i u visini u kojoj je potrebno kako bi se suzbio dumping koji nanosi štetu. Iz toga proizlazi da svaka antidampinška mjera tijekom svog životnog vijeka može biti podvrgnuta reviziji. Više je razloga za provođenje revizije, kako je navedeno u nastavku.

5.4.1 Revizija zbog isteka važenja (engl. expire review)

Ako nije drukčije određeno, konačna antidampinška mjera prestaje važiti istekom pet godina od njenog uvođenja ili pet godina od datuma zadnje revizije.

Međutim, ako je vjerojatno da bi istjecanje mjere dovelo do nastavka ili ponavljanja dampainga i štete industriji Unije, može biti pokrenuta revizija kojoj je cilj produžetak primjene postojeće mjere. Reviziju može samoinicijativno pokrenuti Komisija ili na zahtjev proizvođača Zajednice, Zahtjev mora sadržavati dostatne dokaze da bi ukidanje mjere imalo za posljedicu vraćanje dampainskog uvoza i štete, kao i dokaze da je upravo zbog postojanja mjere ta šteta bila eliminirana u potpunosti ili djelomično.

Obavijest o nadolazećem prestanku važenju antidampinške mjere Komisija objavljuje u Službenom listu Europske unije, serija C, temeljem čega proizvođači Unije mogu pismeno zatražiti pokretanje revizije, najkasnije 3 mjeseca prije isteka roka važenja mjere.

Obavijest o skorom isteku mjera objavljuje se u Službenom listu Europske unije, serija C, u odgovarajuće vrijeme u zadnjoj godini tijekom razdoblja primjene mjera. Slijedom toga, proizvođači Unije, u roku od najviše tri mjeseca prije kraja petogodišnjeg razdoblja, imaju pravo podnijeti revizijski zahtjev.

Ako revizijski postupak nije pokrenut, Komisija u Službenom listu Europske unije, serija C, objavljuje informaciju o isteku mjere.

U suprotnom slučaju, Komisija objavljuje obavijest o pokretanju postupka revizije zbog predstojećeg isteka antidampinških mjera. Ova se obavijest također objavljuje u Službenom listu Europske unije, serija C, slijedom čega je vidljiva i u TARIC-u kao:

- mjera 565 – Antidampinška ili kompenzacijska revizija.

Tijekom trajanja ove revizije, postojeća antidampinška mjera ostaje na snazi.

5.4.2 Prijevremena revizija (engl. interim review)

Ova revizija može biti pokrenuta samoinicijativno od strane Komisije, na zahtjev zemalja članica ili, uz uvjet da je od uvođenja antidampinške mjere prošlo više od godinu dana, na zahtjev izvoznika ili uvoznika ili proizvođača Unije. Zahtjev za revizijom postojeće mjere može ići u smjeru ukidanja ili izmjene mjere, a mora sadržavati dostatne dokaze kako:

- mjera više nije potrebna da bi se uklonio učinak dampainga, odnosno njezino ukidanje ili smanjenje ne bi ponovno uzrokovalo dampinški uvoz i posljedičnu štetu,
- mjeru treba izmijeniti jer postojeći iznos više nije dostatan kako bi suzbio damping koji nanosi štetu.

U slučaju pokretanja ove revizije, Komisija o tome objavljuje obavijest u Službenom listu Europske unije, serija C, slijedom čega je ista vidljiva i u TARIC-u kao:

- mjera 565 – Antidampinška ili kompenzacijska revizija.

5.4.3 Revizija zbog novog izvoznika (engl. newcomer review)

Ova revizija se provodi s ciljem utvrđivanja pojedinačnih dampinških marži za nove izvoznike u dotičnoj zemlji izvoznici, ako isti tijekom ispitnog postupka nije izvezio predmetnu robu.

Postupak revizije se može pokrenuti ako novi izvoznik ili proizvođač može dokazati da:

- nije povezan s nekim od izvoznika ili proizvođača u zemlji izvoznici na koju se za taj proizvod primjenjuju antidampinške mjere,
- stvarno izvozi u Uniju nakon razdoblja ispitnog postupka ili ima ugovornu obvezu za izvoz značajne količine u Uniju.

Ako su ispunjeni prethodno navedeni uvjeti, Komisija uredbom pokreće postupak revizije za predmetnog izvoznika ili proizvođača. Uredbom se u tom slučaju propisuju uvjeti po kojima se obavlja uvoz robe tijekom ispitnog postupka (npr. dodatna oznaka, visina antidampinške stope ili izuzeće, registracija i drugo).

Istovremeno, ti su uvjeti vidljivi i u TARIC-u.

5.4.4 Apsorpcija

Sukladno članku 12. Uredbe 2016/1036, apsorpcija je posebni vid preispitivanja postojeće mjere koji može biti pokrenut, uobičajeno u roku od dvije godine od stupanja na snagu mjere, ako je nakon pokretanja ispitnog postupka ili prije ili nakon uvođenja mjera došlo do snižavanja izvoznih cijena ili sličnih poremećaja. Ako postoje dostatni podaci koji na to ukazuju, Komisija može ponovno otvoriti ispitni postupak kako bi ispitala je li mjera imala učinka na takvo kretanje cijena.

Zahtjev može podnijeti industrija Unije ili druga zainteresirana strana, ali ispitni postupak se može ponovo pokrenuti i na inicijativu Komisije ili na zahtjev države članice.

Komisija u ponovnom ispitnom postupku ponovno ocjenjuje izvozne cijene i ponovno izračunava dampinšku maržu. Ponovljeni ispitni postupak treba biti završen u roku od devet mjeseci od njegovog pokretanja, u protivnom se postojeće mjere ne mijenjaju.

U slučaju ponovnog pokretanja ispitnog postupka, Komisija o tome objavljuje obavijest u Službenom listu Europske unije, serija C, slijedom čega je isti vidljiv i u TARIC-u kao:

- mjera 565 – Antidampinška ili kompenzacijska revizija ili
- mjera 561 – Informacija o pokretanju antidampinškog ili kompenzacijskog postupka ?
-

6. ANTIDAMPINŠKE STOPE

Ovisno o konkretnoj uredbi, antidampinška carina se može utvrđivati:

- po jedinstvenoj stopi za sve izvoznike/proizvođače iz predmetne zemlje podrijetla,
- po različitim stopama za pojedine izvoznike/proizvođače iz predmetne zemlje podrijetla (tzv. individualne stope).

Postoje tri glavna načina primjene individualnih stopa, a to su:

- za primjenu individualnih stopa nema posebnih uvjeta,
- primjena individualnih stopa uvjetovana je podnošenjem računa s preuzetom obvezom,
- primjena individualnih stopa uvjetovana je podnošenjem računa s potpisanom izjavom.

Dodatno, u nekim slučajevima primjena individualne stope može biti uvjetovana i podnošenjem neke druge isprave (npr. potvrde o ispunjenim normama), posjedovanjem odobrenja za postupak uporabe u posebne svrhe itd.

6.1 Primjena dodatnih oznaka

Ako se antidampinške stope za različite izvoznike/proizvođače razlikuju, antidampinške mjere su u TARIC-u prikazane s dodatnim oznakama, pri čemu se u opisu dodatne oznake navodi jedna ili više tvrtki na koje je ta stopa primjenjiva. Dodatnu oznaku s opisom „ostalo“ primjenjuje se za sve one tvrtke koje nisu poimenično navedene u opisu neke druge dodatne oznake.

Za primjenu individualne stope, stvarni proizvođač robe uvijek mora odgovarati proizvođaču navedenom u deklariranoj dodatnoj oznaci, neovisno je li primjena iste uvjetovano posebnim oblikom računa ili ne. Slijedom toga, deklarant mora moći dokazati deklariranu dodatnu oznaku, bilo pomoću tvorničkih oznaka i logotipa na robu, oznaka ili deklaracije na pakiranju, računa o transakcijama koje su prethodile uvozu, otpremnice izdane od strane proizvođača i slično. Ako takvih dokaza nema, mora biti deklarirana dodatna oznaka za ostale tvrtke.

6.2 Račun s preuzetom obvezom

Sukladno članku 8. Uredbe Vijeća 1225/09, Komisija može u bilo kojoj fazi antidampinškog postupka prihvatiti dobrovoljnu ponudu za preuzimanje obveze koje podnese neki izvoznik u pogledu revizije svojih cijena ili prestanka izvoza po dampinškim cijenama, ako se time uklanjaju štetni učinci dampainga.

Nakon prihvaćanja obveze od strane Komisije, na uvoz dotičnog proizvoda od tog proizvođača primjenjuje se izuzeće od privremene i konačne antidampinške carine.

Svi izvoznici kojima je prihvaćeno ponuđeno preuzimanje obveza, obvezni su periodički dostavljati Komisiji podataka u vezi ispunjenja tih obveza te dozvoliti Komisiji provjeru relevantnih podataka. Nepoštivanje tih zahtjeva tumači se kao kršenje preuzete obveze. Kršenje preuzete obveze mogu Komisiji prijaviti i druge zainteresirane strane ili države članice, o čemu će Komisija provesti naknadnu ocjenu.

Primjena izuzeće od antidampinške carine u okviru preuzete obveze uvjetovana je podnošenjem posebnog računa (računa s preuzetom obvezom) koji mora sadržavati sve elemente iz relevantne uredbe, a treba naglasiti i sljedeće:

- račun mora biti izdan od strane proizvođača, što znači da primjena izuzeća nije moguća ako se prodaja vrši preko posrednika već samo izravno,
- račun mora pratiti isporuku, tj. mora biti izdan prije trenutka izvoza i mora biti podnesen uz deklaraciju za puštanje u slobodni promet,
- račun mora biti podnesen u izvorniku,
- pojednostavnjena (nepotpuna) deklaracija kojom se traži izuzeće od antidampinške carine temeljem računa s preuzetom obvezom bez podnošenje istog, ne može se prihvatiti,
- naknadno podnošenje ovog računa i zahtjev za povrat davanja također se ne može prihvatiti.

Ako deklarant nije u posjedu takvog računa ili isti ne udovoljava prethodno navedenom, isti nema pravo zahtijevati izuzeće.

O prihvaćanju ili povlačenju preuzete obveza Komisije donosi Odluku ili Uredbu, ovisno o slučaju, koja se objavljuje u Službenom listu Europske unije, serija L.

U TARIC-u je ovo izuzeće integrirano s dodatnim oznakama i uvjetovano je podnošenja računa s preuzetom obvezom (šifra D005), dok se uvjeti u pogledu izgleda i sadržaja računa mogu provjeriti u fusnoti pridruženoj uz mjeru.

6.3 Račun s potpisanom izjavom

Primjena individualnih stopa najčešće je uvjetovana podnošenjem računa s potpisanom izjavom. U ovom slučaju proizvođač nije preuzeo nikakvu obvezu prema Komisiji u pogledu cijene, već izjava služi Komisiji za statističke potrebe, za praćenje trgovinskih tokova na razini tvrtki.

Takav račun mora sadržavati sve elemente iz relevantne uredbe, a treba naglasiti i sljedeće:

- račun može biti izdan od strane proizvođača ili trgovca, što znači da nije nužna izravna prodaja od strane proizvođača za izvoz u Uniju,
- nije prihvatljiva izjava na drugom komercijalnom dokumentu ili izjava u prilogu računu,
- izjava na računu identificira proizvođača, a daje ju i potpisuje isključivo prodavatelj robe na svom računu,
- račun, tj. izjava mora biti podnesena u izvorniku.

U TARIC-u je ovo izuzeće integrirano s dodatnim oznakama i uvjetovano je podnošenja računa s potpisanom izjavom (šifra D008 ili D020 (samo u slučaju transformatorskih limova)), dok se uvjeti u pogledu izgleda i sadržaja računa mogu provjeriti u fusnoti pridruženoj uz mjeru.

7. IZBJEGAVANJE MJERA (ENGL. CIRCUMVENTION)

Sukladno članku 13. Uredbe 2016/1036, izbjegavanja mjera definira se kao promjena strukture trgovine između trećih zemalja i Unije ili između pojedinačnih društava u zemlji na koju se mjere primjenjuju i Unije, a koja proizlazi iz prakse, obrade ili rada za koji ne postoji valjani uzrok ili ekonomska opravdanost osim uvođenja carine.

Izbjegavanja mjera se, između ostalog, može očitovati u:

- neznatnoj modifikaciji dotičnog proizvoda kako bi se promijenilo njegovo razvrstavanje, pod uvjetom da modifikacija ne mijenja njegova osnovna obilježja,
- slanju proizvoda na koji se primjenjuju mjere preko trećih zemalja,
- reorganizaciji strukture i kanala prodaje u zemlji na koju se primjenjuju mjere od strane izvoznika i proizvođača kako bi se po mogućnosti njihovi proizvodi izvozili u Uniju putem proizvođača koji koriste niže individualne stope,
- sklapanjem dijelova u Uniji ili u trećoj zemlji.

7.1 Ispitni postupak

U slučaju postojanja opravdane sumnje u izbjegavanje postojeće mjere, Komisija može samoinicijativno ili na zahtjev države članice ili bilo koje zainteresirane stranke na temelju dostatnih dokaza pokrenuti ispitni postupak. Postupak se pokreće uredbom kojom se, između ostalog, carinskim tijelima može naložiti registracija uvoza ili uzimanje jamstva.

Ako se ispitni postupak provodi zbog izbjegavanja mjera, isti u pravilu završava u roku od devet mjeseci.

Uredba kojom se pokreće ispitni postupak objavljuju se u Službenom listu Europske unije, serija L, a informacije su dostupne i putem TARIC-a kao:

- mjera 561 – Informacija o pokretanju antidampinškog ili kompenzacijskog postupka.

7.2 Zemlja isporuke

Ako se ispitni postupak provodi zbog izbjegavanja antidampinške mjere slanjem predmetnih proizvoda preko neke druge zemlje, u pravilu se za te potrebe uvodi TARIC podjela u nomenklaturi, na:

- isporučeno iz [naziv zemlje] i
- ostalo.

Važno je istaknuti da se pojam „isporučeno iz“ u kontekstu primjene mjera trgovinske politike ne može apriori poistovjećivati sa zemljom otpreme iz polja 15 deklaracije pa se slijedom toga razvrstavanje ne mora nužno slagati s podatkom iz polja 15.

Pojam „isporučeno iz“ u kontekstu antidampinških mjera treba gledati šire, na način da isti uključuje i izravni prijevoz iz predmetne zemlje, ali i prijevoz preko drugih zemalja čija je osnovna svrha izbjegavanje ovih mjera.

7.3 Donošenje mjere

Ako ispitni postupak potvrdi izbjegavanje postojeće mjere, isti rezultira proširenjem primjene konačne antidampinške carine ili njezinom izmjenom, na primjer:

- proširenjem primjene na sve uvoze iz određene zemlje isporuke, u kojem slučaju je antidampinška carina primjenjiva na sva podrijetla robe, a ne samo na podrijetlo za koje je bila izvorno uvedena,
- proširenjem primjene na proizvode sličnih karakteristika,
- proširenjem primjene na dijelove predmetnog proizvoda (trenutno je na snazi samo jedno takvo proširenje koje se tiče dijelova bicikala),
- ukidanjem/izmjenom individualnih stopa.

Uredba kojom se proširuje primjena antidampinške mjere, objavljuje se u Službenom listu Europske unije, serija L, slijedom čega su informacije o proširenim mjerama dostupne i putem TARIC-a kao:

- mjera 552 – Konačna antidampinška carina i
- mjera 554 – Konačna kompenzacijska carina.